

[Unmack.]

uheldigt, at Direktoratets Embedsmænd kan have Sæde i Raadet. Dette Ændringsforslag nødvendiggør en Ændring i § 11, hvorfor vi stiller Ændringsforslag Nr. 2, i hvilket vi foreslaar, at Ulykkesforsikrings-Raadet skal bestaa af Raadets Formand og 13 Medlemmer. Raadets Formand og 2 Medlemmer udnævnes af Kongen, de øvrige 11 Medlemmer udnævnes af Socialministeren. Vi foreslaar saaledes Raadets Medlemstal forøget med to. Dette begrundes vi med, at Adgangen til at tegne den omhandlede frivillige Forsikring ikke er begrænset til Land-, Skov- og Havebrug, men tillige gælder Haandværk, Handel, Søfart og Fiskeri. Vi foreslaar derfor, at der skal vælges to Medlemmer til at repræsentere disse Erhvervs frivilligt forsikrede i Raadet, og at de vælges efter Indstilling af Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, Dansk Fiskeriforening og De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at Anerkendelse til at tegne lovpligtig Ulykkesforsikring kun kan meddeles Selskaber, som har deres Hovedsæde i Danmark. Vi finder det urimeligt, at en Forsikring, som ved Lov paalægges Arbejdsgiverne her i Landet, skal kunne overtages af Forsikrings-selskaber i Udlandet. Saa vidt jeg ved, er det ikke tilladt i Norge, Sverige, Svejts og Tyskland, og jeg tror overhovedet ikke, der er noget Land, som har lovpligtig Ulykkesforsikring, hvor denne kan overtages af udenlandske Selskaber.

Ændringsforslag Nr. 5 tilsigter, at § 24 udgaar. I § 24 foreslaas det, at Forsikrings-selskaberne skal godtgøre de anerkendte Sygekasser (statskontrollerede Sygeforeninger) de Dagpenge, som disse indenfor de første 13 Uger efter indtræffende Ulykkestilfælde maatte have udbetalt for Skader, der begrundes Krav efter Ulykkesforsikringsloven. Ved denne Bestemmelse bryder man for anden Gang med den Tankegang, man i sin Tid var inde paa: at Arbejderen selv bør holde sig forsikret i de første 13 Uger. Det første Brud skete allerede ved Revisionen af Ulykkesforsikringsloven i 1916. Vi mener fra konservativ Side — hvad der sikkert er almindeligt bekendt —, at det har en meget stor Betydning, at det fastslaas, at man saa vidt muligt skal sørge for sig selv, saa langt man overhovedet kan, og at det bør være Pligt for enhver at drage Omsorg for en vis Forsikring ogsaa i Ulykkestilfælde. Men hertil kommer, at man ved Forslagets Affattelse vistnok maa

have forglemt, at den tilskadekomne fra Sygekassen kan oppebære indtil 6 Kr. pr. Dag, medens Ulykkesforsikringslovens Dagpenge efter Forslaget højst kan andrage 4 Kr. 75 Ø., ved frivillig Forsikring for Arbejdsgiveren selv og hans Hustru endda højst 2 Kr. 40 Ø., og at Forsikrings-selskaberne saaledes vil kunne komme til at godtgøre Sygekasserne højere Dagpenge, end Ulykkesforsikringsloven hjemler. Vi foreslaar derfor, at denne § 24 helt skal udgaa af Lovforslaget, men for saa vidt dette ikke kan gennemføres, foreslaar vi subsidiært, at der til Paragraffens sidste Linie føjes:

„... indenfor det Beløb, som den tilskadekomnes Dagpenge, udregnet efter Reglerne i denne Lov, vilde have udgjort“. Det er et af de Ændringsforslag, som jeg havde ment, man let kunde have samlet Flertal for i dette høje Ting, og som jeg havde tænkt mig, at ogsaa den højtærede Socialminister kunde være gaaet med til.

Ændringsforslagene Nr. 7, 8, 9, 10 og 11 tilsigter alle at føre Satserne for de Dagpenge, der skal ydes, og de Erstatninger, der skal udbetales, tilbage til den Størrelse, de fik i 1927, da de blev nedsat med 15 pCt. Disse Ændringsforslag behøver jeg vist ikke at komme nærmere ind paa, de er blevet ret udførligt omtalt tidligere.

Endelig er der saa Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 til §§ 56 og 57; de vedrører begge de saakaldte Partsfiskere. Vi foreslaar, at Stk. 4 i § 56 affattes saaledes:

„Undtagne fra Redernes Forsikringspligt er Personer, som beskæftiges paa Skibe og Fartøjer m. v., der benyttes til Fiskefangst, og som Vederlag for deres Arbejde kun faar udbetalt Procenter eller Andel i Fangsten, og som i Henhold til § 58, Stk. 1, eller § 59, Stk. 1, er anmeldt som Medlemmer af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk.“ og Stk. 4 i § 57 saaledes:

„Undtagne fra Arbejdsgivernes Forsikringspligt er Personer, som beskæftiges paa Skibe og Fartøjer m. v., der benyttes til Fiskefangst, og som Vederlag for deres Arbejde kun faar udbetalt Procenter eller Andel i Fangsten, og som i Henhold til § 58, Stk. 1, eller § 59, Stk. 1, er anmeldt som Medlemmer af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk.“

I det andet høje Ting har dette Spørgsmaal været behandlet ret indgaaende, og baade fra konservativ og fra Vestres Side er det blevet fremhævet, at man er utilfreds med den Definition af Begrebet Partsfiskere, der fastslaes i denne nye Lov, ogsaa af den